

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ

(1453 - 1800)

Β'—Η ΠΟΙΗΣΙΣ

(Συνέχεια)

II. Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ¹

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων περὶ τῆς λογιᾶς ποιήσεως κατὰ τὴν μεταβυζαντινὴν περίοδον δύναται νὰ ἐξαχθῇ τὸ γενικὸν συμπέρασμα, ὅτι αἱ νέαι πολιτικαὶ καὶ κοινωνικαὶ συνθήκαι, ὑπὸ τὰς ὁποίας εὐρέθη τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος μετὰ τὴν 29ην Μαΐου 1453, οὐδὲν ἥσαν πρόσφοροι διὰ νὰ προαχθῇ ἡ καθόλου ποίησις. Συνεπῶς ὅ,τι ἰσχυσε διὰ τὴν λογιᾶν ποίησιν δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἰσχύσῃ καὶ διὰ τὴν δημοτικὴν.

Ἡ λογιᾶ ποίησις διὰ τοὺς εἰδικωτέρους λόγους, οἱ ὅποιοι ἐξετέθησαν εὐρέως κατὰ τὴν ἐξέτασιν αὐτῆς, ἐκαλλιεργήθη μεγάλως, χωρὶς ὁμως καὶ νὰ ἀποδώσῃ καρποὺς ἀνταξίους τῆς μεγάλης καλλιτεργείας. Ἐπὶ πλεόν ἡ ποίησις αὕτη εἶχε θέσει σκοπὸν τῆς νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν παράδοσιν, νὰ διατελῇ ὑπὸ τὴν αἰγλήν καὶ τὴν δύναμιν τῆς μεγάλης αὐτῆς παραδόσεως. Ἄλλ' ἡ δημοτικὴ ποίησις, ἀντὶ νὰ συνεχίξῃ, ἐδημιούργει μᾶλλον παράδοσιν. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δύναμαι νὰ ἐπαυαλάδω ὅσα σχετικὰ πρὸς τὸ τριοῦτο γεγονός διετύπωσα : « Ἐάν

1. Ἵκονθυμίζω ὅτι εἰς τὸν γενικὸν ὄρον « δημοτικὴ ποίησις » περιλαμβάνεται πᾶσα ἡ ποίησις ἡ γεγενημένη εἰς τὴν λαϊκὴν γλῶσσαν καὶ ὄχι τὰ « δημοτικὰ τραγῳδία » μόνον.

